

GAZETA HÂRTIBACIULUI

PUBLICAȚIE LUNARĂ A ASOCIAȚIEI „VALEA HÂRTIBACIULUI” ÎN COLABORARE CU PRIMĂRIA ORĂȘULUI AGNITA

„Și care va vrea să fie întâi între voi, să fie tuturor slugă” Marcu, 10.44

NUMĂRUL 110, IULIE 2015
APARE LA AGNITA - PREȚ: 1 LEU

Din SUMAR

Asociației „Casa Seniorilor”

- pag. 2

Cunosc câteva sate cu neoameni atât de răi din naștere...

- pag. 2

Ultima țesătoare din comuna sibiană Alțâna

- pag. 2

Un proiect pe termen lung: Agnita-Oosterbeek

- pag. 3

PRIMARUL DIN ROȘIA DECORAT DE REGELE BELGIEI

- pag. 4

Zilele IEI la Roșia pe Valea Hârtibaciului

- pag. 4

ORTODOXIA PE VALEA HÂRTIBACIULUI

- pag. 5, 6

Ce produce bucurie lui Dumnezeu?

- pag. 5, 6

Să nu-ți faci chip cioplit...

- pag. 5

Lacrimi în Lumină

- pag. 5

Părintele Arsenie Papacioc

- pag. 6

Iubirea își are Binele drept principiu și Adevărul drept țintă

- pag. 6

Foldor cules de Mircea Drăgan Noiștețeanu

- pag. 7

În așteptarea Ta

Gelu Baciu

- pag. 7

KARIN

Liviu Grecu

- pag. 7

Citind „Omul cu compasul”, încercând în liniștea nopții să înțeleg de ce...

Nicola Albac

- pag. 7

Semne ale întrebării

Nicu Ganea

- pag. 7

CE-AM FOST ȘI CE-AM AJUNS

Ioan Gyuri Pascu

- pag. 7

Am trăit vremuri

Ioan Gligor Stopiță

- pag. 7

Profesorul lui Carol I sărbătorit la Sibiu și Fofeldea

Unul dintre cei mai importanți cărturari români din secolul al XIX-lea, August Treboniu Laurian, cel ce a fondat cotidianul „România liberă” - în anul 1877 (n.n. după modelul publicației „La Libre Belgique” - tocmai pentru a celebra independența României) va fi aniversat azi, de către fofelzeni, dar și de către sibieni. Este un gest prin care vom marca 205 ani de la nașterea celui care a fost profesorul regelui Carol I (n. n. însuflând acestuia dragostea și respectul pentru limba română). Azi, ne vom aduce aminte cu drag de spiritul latinistului, cel prezent la evenimentele cruciale pentru neamul nostru: „Revoluția de la 1848-1849, momentul Unirii din 1859 și Războiul de Independență”. Nota bene, comparativ cu sibienii, fofelzenii au un cult aparte pentru Treboniu. Venerația a fost așa de mare încât în septembrie 2010, cu sprijinul CJS și al unor personalități publice, au dezvelit bustul iluministului român în fața Corpului B al Bibliotecii Județene ASTRA. Ctitoria a fost posibilă în urma inițiativei Asociației Cultural-Edilitare „August Treboniu Laurian” din Fofeldea, și în urma diligențelor președintelui, ing. Ioan Gruncă. La inițiativa aceluiași sufletist sibian, Fofeldea a renăscut din propria cenușă, prin acțiuni și simpozioane desfășurate sub patronajul UNESCO și al Academiei Române, sibienii redescoperind valorile naționale uitate, dar și o ilustră personalitate, care a organizat „Școalele Naționale”, care a fost membru al „Consiliului Superior al Instituțiilor Publice”, fondator al „Asociației Transilvania, pentru cultura și literatura poporului român”, primul decan al „Facultății de Litere”, secretar general al „Societății Academice Române”, apoi președinte al acesteia.

Adrian POPESCU

Artistul plastic Alexandru Cinean

Artistul plastic Alexandru Cinean s-a născut în Sibiu (România) în 1988. După absolvirea liceului de Artă din Sibiu în 2007, urmează cursurile Universității de Artă și Design din Cluj-Napoca unde obține diploma de Licență în pictură în anul 2010 și diploma de Master în anul 2012.

Remarcat pentru calitatea activității sale în timpul studiilor, este selecționat pentru un sejur la Academia delle Belle Arti di Torino, Italia în perioada 2008-2009 în cadrul proiectului European Erasmus.

În 2011 Alexandru Cinean este din nou beneficiarul unei Burse Erasmus, A ales să efectueze un stagiu de 3 luni (noiembrie 2011 - februarie 2012) în Belgia, în Thuin la Galeria Antecedence/Ephemere

CONCURS ȘI EXPOZIȚIE DE ARTĂ PLASTICĂ

Concursul de creație plastică **Dialoguri vizuale** inițiat și organizat de Colegiului Tehnic „A.T. Laurian”, coordonatori prof. Petruț Mirela Monica și prof. de educație plastică Teglaș Raluca, s-a adresat elevilor din ciclul gimnazial și liceal din județul Sibiu. Acesta nu a avut ca tematică un anume eveniment ci s-a dorit ca acesta să valorifice întreaga activitate de la clasă prin expunerea celor mai reprezentative lucrări ale elevilor de pe parcursul anului școlar, conform programei școlare.

Prin obiectivele concursului de creație plastică s-a urmărit atât redarea unor idei și sentimente; obținerea de expresivități plastice, dezvoltarea abilităților de comunicare prin limbajul artistic, cât și promovarea și încurajarea copiilor cu aptitudini plastice, precum și realizarea unui schimb de experiențe între școli.

Astfel, la prima ediție a concursului **Dialoguri vizuale** au participat un număr de 17 școli din județul Sibiu: Colegiul Național „Gh. Lazăr” Sibiu, Colegiul Național „O. Goga” Sibiu, Colegiul Național „Samuel von Brukenthal” Sibiu, Liceul Teoretic „C. Noica” Sibiu, Liceul Teoretic „G. Gundish” Cisnădie, Colegiul Tehnic „A. T. Laurian” Agnita, Școlile Generale nr. 8, 18, 20, 25, „Regina Maria”, „N. Iorga” Sibiu, Centrul Școlar de Educație Incluzivă nr. 2 Sibiu, Palatul Copiilor Sibiu, Palatul Copiilor Agnita. Cele 84 de lucrări au fost evaluate de un juriu format din cadre didactice de specialitate și directorul Colegiului Tehnic „A. T. Laurian”, premiile fiind decernate în data de 2 iunie 2015 la Muzeul de istorie „Valea Hârtibaciului” Agnita, care datorită

implicării și colaborării solide cu Colegiul Tehnic „A. T. Laurian”, găzduiește expoziția și în lunile iulie-august 2015.

S-au remarcat la secțiunea gimnaziu următorii elevi: premiul I, Simtion Simina, clasa a VIII-a Școlara Generală nr. 18 Sibiu; premiul II, Poșda Andrea, clasa a VIII-a Palatul Copiilor Sibiu; premiul III, Cășeriu Alexandra, clasa a VII-a Colegiul Tehnic „A. T. Laurian” Agnita, Toma Carmen, clasa a VII-a Centrul Școlar De Educație Incluzivă Nr. 2 Sibiu; Premii speciale, 9 elevi.

La secțiune liceu au fost premiați următorii elevi: premiul I: Tăvală Cătălin, clasa a XII-a, Colegiul Național „Octavian Goga” Sibiu premiul II: Aldea Cătălin. Clasa a IX-a, Palatul Copiilor Agnita, premiul III: Suci Nicolae, clasa a IX-a, Colegiul Tehnic „A. T. Laurian” Agnita, Tănase Maria, clasa a X-a, Liceul Teoretic „Constantin Noica” Sibiu, premii speciale, 3 elevi.

A consemnat prof. Mirela Petruț

Cunosc câteva sate cu neoameni atât de răi din naștere...

Încât până și câinilor fără stăpân le e frică să umble noaptea pe ulițele lor. Nu, însă, și hoților! Cei care, în nopțile întunecoase, forțează încuietorile curților și pivnițelor sârmanilor țărani bătrâni și bolnavi, furând tot ce le iese în cale. Mai ales de-ale guri. De la găini și pui, până la porci și viței, ca și slănina afumată, vinul și țuica din pivnițele și podurile caselor bunilor gospodari. De teamă să nu-i lovească cu toporul în cap, bieții oameni stau pitiți în spatele obloanelor trase ale ferestrelor. Ascultă cu teamă pașii de afară, tac și îndură. Iar de ar vrea să se plângă șefului postului comunal de poliție, telefonul acestuia (deși numărul lui este făcut public), are doar ton de fax. Când dimineța, târziu, izbutește să-i audă glasul plictisit și arțagos, omul legii dă doar „sfaturi utilele”: „Lele Floare, pe cine bănuiești? De mai vin, prinde-i și adu-i la mine să le întocmesc proces verbal. Îi amendez și le fac și dosar de trimitere în judecată. Iar dumneata îți ieși avocat și te judeci cu vinovații!” Nici el, nici primarul sau consilierul local al respectivului sat, nu se întreabă: cum să facă această treabă biata femeie văduvă. Și cu ce bani?! Dar nici dacă trenul mai oprește sau nu în gara de mult părăsită. Nici dacă mai trece prin apropierea satului autobuzul de călători! Iar până la ușa avocatului și a judecătorului de la oraș e nu numai o cale lungă, dar și extrem de întortocheată și de costisitoare. Pensia de fostă „ceapistă” fiind mult prea mică, iar nevoile multe și felurite! Și dacă, cumva, cu chin cu vai, i se dă dreptate, cine-i mai înapoiază paguba? Și cine-i vindecă spaimile și îi domolește supărările și sărăcia?! Dar, ce-i mai grav din toate, cine o apără de o viitoare răzbunare? Astfel de rușinoase și păguboase întâmplări

neîntâmplătoare petrecându-se în mai toate satele sibiene îmbătrânite, între care: Șaroș, Hoghilag, Prod, Moșna, Târnavă, Târnavioara, Șura Mică, Dobârca, Țichindeal, Benești, Alțâna, Ighișul Vechi, Merghindeal, Veseud-Sărături, Vărd și Moardăș.

Cei care trândăvesc, cât sunt verile și toamnele de lungi și de călduroase, s-au înmulțit precum ciupercile după ploii! Trăiesc de pe o zi pe alta din furțișaguri de tot felul, ca și din ajutoare sociale și din indemnizația lunară pentru numeroșii lor copii! Stau toată ziua cu burta la soare, iar noaptea, satele și hotarele sunt numai ale lor. Au cai și căruțe, dar nu cosesc pentru iarnă o brazdă de iarbă, pentru că fură fânul gata adunat în căpițe. Și nici nu cultivă măcar un petec de pământ. Nici măcar grădinile din spatele propriilor case. Strâng, însă, de pe câmp roadele trudei țăranilor bătrâni ai satelor. Cu marii fermieri privați n-au treabă. De mulți ani au încetat să mai fure de pe câmpurile lor! Le este frică de bătăile argaților și paznicilor de câmp, plătiți și înarmați de stăpâni și arendașii pământurilor. Trecutele altercații petrecându-se cu sau fără martori! Păra la poliția comunală, sau la tribunal, fiind considerată un gest de mare curaj din partea celui vinovat. Așa că mai bine tace, ducându-se la furat în altă parte. Nu și în cazul unui destoinic inginer-pomicultor din Dobârca care, apărând agoniseala livezilor patronului său, împotriva hoților agresivi și brutali, s-a trezit purtat prin tribunale, dând cu subsemnatu! Pentru că omul trândav nu numai că-i puturos din cale afară, dar este și arțagos și agresiv. Așteptând să-ți ceri tu iertare că l-ai prins la furat, cu găleata plină de cireșe! Iar de-l chemi la lucru cu ziua nu-ți vine nici dacă îi oferi 50-

60 de lei. Inclusiv trei mese îndestulătoare, țigări, cafele și băutură. Ca și o oră de odihnă la amiază! L-am auzit pe unul dintre ei, locuitor al satului sibian Benești, văcărindu-se că v-a trebui să se mute în alt sat, pentru că în al lor, azi-măine, nu mai are cine să lucreze pământul din care să poată fura! Că dacă numeroasa lor „comunitate” rămâne singură, membrii ei vor fi muritori de foame. Iar, în vecini, la Alțâna, sunt peste 100 de familii cu aproape 500 de copii, mari și mici, mereu flămânzi și goi. Marea majoritate a celor care frecventează grădinițele și școlile o fac doar de ochii lumii, părinții acestora temându-se că pierd indemnizația lunară. Cu toate că valoarea ei a fost dublată de actualul Guvern, în curând ea se v-a dovedi, din nou, neîndestulătoare, în acele familii în care părinții dau pe „băuturile bețive” chiar și ultimul leu!

Notă: Cititorilor de bună credință, le dau câteva sfaturi de urmat! Zăvorâți porțile caselor, șurilor, grajdurilor, cotețelor și pivnițelor. Sloboziți, apoi, câinii răi din lanțuri. Uniți-vă și chemați-vă de la oraș feciorii și ginerii care, cu schimbul, să păzească satele și hotarele, ziua și noaptea. Un an întreg. Nu le mai vindeți casele pe bani puțini. Înfometați-i o vară și o toamnă întreagă, nedându-le nimic fără muncă! Faceți acest sacrificiu! Călcându-vă chiar și pe mila și bunătatea inimii voastre! Ori își iau lumea în cap, ori se apucă de muncă cinstită! Ac mai bun și eficient pentru cojocul lenșilor și hoților nu-i nici polițistul și nici jandarmul! Dar nici procurorul și judecătorul. Ci numai foamea, setea, respectul și frica de comunitățile locale! De nu se dau pe brazdă, expulzați-i! Să vedem care sate cu oameni gospodari îi mai primesc în vetrele lor?!

Asociației „Casa Seniorilor”

Dorim să fim alături de cel care mai bine de zece ani a fost coordonatorul activității Asociației „Casa Seniorilor”. Cu ocazia aniversării vârstei de 60 de ani îi transmitem cele mai călduroase gânduri și îi mulțumim pentru implicarea sa în realizarea evenimentelor specifice vârstei pensionarilor, de la aniversări de 50 de ani de căsnicie, la celebrarea Zilei Pensionarului și alte evenimente culturale sau pelerinaje în cele mai frumoase locuri din țară.

Mulțumim Doru Efta pentru că ești alături de noi și îți urăm din suflet sănătate și câți mai mulți ani în care să coordonezi acțiunile Asociației „Casa Seniorilor”. Deși activitatea este grea, vom continua alături de tine să fim un sprijin util pentru fiecare în această perioadă târzie a vieții.

Membrii Asociației „Casa Seniorilor”

De reținut: Ioan Vulcan-Agniteanul, precizează că acest articol a apărut, integral, în Ziarul „Tribuna” din Sibiu, nr.7408, din data de vineri, 26 iunie 2015. De asemenea, că își cere scuzele convenite pentru o inexactitate regretabilă, strecurată în articolul intitulat: „Fofeldea, sat transilvan pur românesc”, reprodus în publicația lunară „Gazeta Hârtibaciului”, iunie 2015. Facem precizarea că academicianul August Treboniu Laurean este înmormântat nu în Cimitirul Bisericii „Dintre Brazi” din Sibiu, ci în Cimitirul „Bellu” din București. Se intenționează, însă, aducerea rămășițelor sale pământești fie în cimitirul bisericii satului natal, fie în cel amintit din Sibiu.

Ultima țesătoare din comuna sibiană Alțâna

În comuna Alțâna, din județul Sibiu, singura femeie care mai păstrează tradiția veche de sute de ani a țesutului este Ana Preda (69 de ani). Dezamăgirea ei este că meșteșugul va muri în zonă odată cu ea. În Alțâna, localitate aflată la aproximativ 40 de kilometri de Sibiu, țesutul a fost timp de sute de ani o adevărată tradiție. Aproape că nu era casă în care să nu fie întins un război de țesut. Femeile satului țesau de toate, de la ștergare sau fețe de masă până la pânza cu care făceau hainele de toată ziua sau portul de sărbătoare, de duminică. Astăzi, în comună a mai rămas o singură femeie care țese în continuare, iar marea ei dezamăgire e că nu are cui să transmită meșteșugul mai departe. „Aici s-a țesut întruna, de sute de ani, lucra tot satul, femeile pe întrecute, lucrau femeile la cânepă, țesau cămăși la bărbați, cioareci de lână (n.r. – pantaloni tipic țărănești, din postav alb făcut în casă), la puiă se bătea lână să se facă pânură (n.r. – țesătură groasă de casă din lână albă din care se confecționau hainele țărănești), îi țesute în război, țesau pânza și apoi modelul. Pe vremuri am fost sărace, am făcut numai pentru noi”, povestește Ana Preda (69 de ani), care a rămas astăzi ultima țesătoare din Alțâna. Despre depănatul de mosoare Ana Preda are o energie care uimește. Nu stă locului o clipă, are un umor sănătos și-un mod de a-și primi oaspeții care îți dă senzația că o cunoști dintotdeauna. Printre glume cu soțul ei, la fel de energic și de vesel ca și ea, curge povestea frumoasă a unei pasiuni de o viață, atât de mare încât și-acum își petrece chiar și noaptea ore întregi în fața războiului de țesut. A lucrat ca telefonistă la centrala din comună timp de 24 de ani, însă nu a renunțat niciodată la pasiunea pentru țesut. „De copilă m-a pus mama să țes, eram cea mai mare dintre cele trei fete, aveam 15 ani când am învățat la război. Când veneam de la școală, imediat mă puneam la țesut”,

și amintește astăzi zâmbind. A început cu preșuri, cele mai ușoare, să se obișnuiască, iar în timp, au ajuns să-i iasă din mâinile pricepute adevărate minunății. „Prima dată e depănatul pe mosoare, cu fire din bumbac, apoi urzitul pe urzitoare, pe urmă învelitul pe sulul de război cu vergele, faci o jumătate de metru, pui o vergea. Urmează «innăvăditul» în ițe, bagi în ițe și pe urmă în spată”, ne învață Ana Preda.

Nopti întregi în fața războiului În războiul vechi de peste 100 de ani, moștenit de la mama ei, a făcut de toate, de la preșuri la fețe de pernă, fețe de masă, prosoape sau ștergare. Firele de bumbac cu care lucrează și le cumpără din comerț, de la Sibiu, Tâlmăciu sau de la Agnita. După ce e țesută pânza, urmează partea de model făcut manual, meșteșug migălos și de durată. „Prosoapele le fac toate cu mâna, cu ac gros, se duce firul de negru și se calculează, o dresură de negru, două fire de alb, tot în război. La un cap de prosop lucrez două-trei zile iar la un prosop întreg, cam o săptămână. La un preș

faci cam doi metri pe zi, mai mult nu poți”, explică femeia. Lucrează după modele vechi, desenate într-un caiet păstrat cu sfințenie, foarte multe dintre ele moștenite de la mama ei, la rândul ei o țesătoare renumită în sat. A învățat mult și de la bătrânele locului, și a păstrat vie peste ani imaginea dragă a tușei Mărie, care „dacă se uita la un model știa deja să-l facă”. Multe dintre obiectele făcute de ea

face respectând cu sfințenie tradițiile vechi, Anei Preda i s-a dus vestea nu doar în zonă, ci și printre sașii plecați de mult timp din țară, dar rămași în suflet cu dorul tradițiilor de acasă. Așa că are comenzi și din localitățile din jur, dar și din Germania, unde clienții apreciază țesăturile pe care le consideră „o adevărată artă”. „Pentru nemți lucrez în special dantelă și colțșori. Au comandat fețe de masă pentru restaurant, au venit și au ales modelul. Nemții trag mult la țesături, apreciază lucrul de mână, dantela croșetată. Apreciază țesăturile de artă. Am mai avut un război, și un neamț l-a cumpărat și l-a dus în Germania”, povestește femeia. Prețurile variază în funcție de dimensiunea obiectelor comandate și de model, însă meșteșugul e mai mult pasiune și mai puțin sursă de venit. Nici comenzile nu sunt multe și, în plus, timpul necesar pentru a realiza obiectele este mare. Spre exemplu, o față de masă cu 96 de colțșori, adică dantelă croșetată, costă 950 de lei, însă nu poate face mai mult de 6 colțșori pe zi. Un prosop de 1,60 metri pe 0,40 m costă 500 de lei, un metru de preș, 50 de lei, fețele de masă simple – 10 euro metrul, cele cu colțșori, dimensiune 1,50 metri pe 2 metri – 800 de lei, fețele de pernă – 100 de lei bucata. Dincolo de voioșia care o caracterizează, Ana Preda are însă și un mare of. Acela că, din păcate, meșteșugul moare odată cu ultimele bătrâne care îi mai păstrează tradiția. Deși țese și acum destul de mult și ar avea foarte multe de transmis mai departe, nu are pe cine să învețe. Nici fetele ei, nici altele din sat nu mai au înclinație și nici dorință să deprindă meșteșugul bunicilor. „E nevoie de răbdare și trebuie să-ți placă foarte mult, altfel degeaba vrei să faci. Am fata, am nepoate, am surori, dar nu le place, au servicii, au altele”, spune cu amărăciune femeia

Ramona Găină

Un proiect pe termen lung: Agnita-Oosterbeek

Reveniți de curând din Olanda, unde am fost invitați de câțiva membri ai Asociației „Roemenië Project Kerken Oosterbeek”, asociație care derulează diverse proiecte de ajutorare socială în Agnita de mai bine de 15 ani, încercăm să transmitem cititorilor „Gazetei Hârtibaciului” câteva impresii și măcar un strop de energie pozitivă și de speranță. În aprilie 2015, Petra Doorn, Saskia Wongsoredjo, Tineke Schonck, Inge Vos, Henk Romein și Jannie van Doorn, membri și responsabili ai Asociației, au făcut vizita anuală la Agnita și în împrejurimi. La întâlnirea de la Colegiul Tehnic „A. T. Laurian” Agnita, au luat parte doamnele profesoare Niculina Găină, dir. adj. Vecerzan Margareta, Maria Daniela Lorinczi, preot Kozma Endre, iar din delegația olandeză au fost prezenți Henk Romein, Saskia Wongsoredjo și Petra van Doorn. Fiind extrem de plăcut impresionați de elevii școlii (au asistat la o oră de limba engleză, la clasa a IV-a, prof. Niculina Găină, și au stat de vorbă, mai bine de două ore, cu elevii clasei a IX-a A, Filologie), ei ne-au propus continuarea legăturilor cu Școala și a Schimburilor de tineret.

diferențelor. Proiectele de finanțare au fost realizate prin intermediul Programului Tineret în Acțiune (Youth in Action), astăzi regăsit în cadrul mai larg cunoscut sub numele de Erasmus +. Chiar dacă la Agnita acest tip de proiect a fost întrerupt, noi continuăm prin Asociația Apoldu de Jos - Romagne derularea altor două proiecte în Bretania (Franța).

Pentru a continua aceste colaborări în domeniul schimburilor de tineri, la nivel comunitar (biserica, școală, comunitate locală) și pentru a pune bazele unei viitoare întâlniri am desfășurat un parteneriat în această vară, cu organizațiile celor două comunități, olandeză și franceză, la invitația responsabililor de proiect: Leen și Jannie van Doorn, Henk Romein din Oosterbeek (Olanda) și Nicole Thanguy din Romagne (Franța). Întâlnirile au cuprins un dialog productiv și creativ în sprijinul unor acțiuni viitoare, schimburi de tineri sau un eventual parteneriat școlar.

Călătoria până în Olanda, cu mașina, a fost plină de trăiri deosebite și încântare. Am vizitat cele două capitale imperiale Budapesta și Viena. Gazda noastră în capitala austriacă a

românească. O istorie comentată, *Gimnastica: istorie, artă, respect* (de asemenea versiunea engleză a acestei cărți). Momentul a fost unul benefic pentru a discuta cu liderii olandezi despre viitoarea colaborare dintre Oosterbeek și Agnita, despre proiecte ulterioare cu tinerii sau cu elevii. Ne-am bucurat de o primire deosebită, de ospitalitate și prietenie din partea familiei van Doorn. Am călătorit prin poldere cu Leen, Jannie și Henk, am participat la un recital de muzică clasică, interpretare la blockflote, la invitația prietenului nostru Henk Romein, am vizitat numeroase obiective turistice deosebite: orașul Arnhem (cu a sa impresionantă bibliotecă publică, Rozet), polderul Flevoland, poposind în orașul Lelystad, în portul pescăresc Urk, fostă insulă, astăzi transformat în polder, Leiden, oraș în care se găsește cea mai veche universitate olandeză, dar și la Noordwijk, o stațiune reprezentativă

copiilor, de interesul deosebit pe care l-au arătat față de cunoașterea României (o fetiță desena harta României, la ora de geografie), de atenția cu care au urmărit mesajele elevilor de la Colegiul Tehnic „A. T. Laurian” (din clasa a V-a A) și de maniera foarte elegantă a cadrelor didactice de a gestiona „avalanșa” de întrebări legate de cultura română. Schimbul de idei despre rolul școlii a fost benefic și de bun augur pentru noi.

Ne-am întors încărcăți de energie pozitivă, cu speranța că pe viitor colaborarea noastră va continua și că vom reuși, împreună, să realizăm un proiect de tineret sau un parteneriat școlar. Menționăm faptul că la ultimele întâlniri româno-olandeze, Domnul Ilarion Bârsan a fost un colaborator permanent al activităților și schimburilor dintre comunitățile din Oosterbeek și Agnita și poate confirma efortul nostru de a contribui la

Înfrățirea comunităților reformate din Oosterbeek (Olanda) și Agnita, proiect inițiat de preotul Kozma Endre în anul 1998, s-a extins treptat până la o colaborare mai largă între „Roemenië Project Kerken Oosterbeek” și comunitatea locală din Agnita, care cuprinde legături cu Primăria, școli din Agnita și școlile din Bârgăniș sau Ruja, Spitalul orașenesc Agnita, contacte ecumenice cu celelalte biserici: catolică, ortodoxă. Componenta dinamică a acestei legături și liantul între comunități au constituit-o mereu schimburile de tineri româno-olandeze, care au deja o vechime de un deceniu, prima întâlnire având loc în 2002, iar ultimul schimb de tineri s-a desfășurat în anul 2012, un deceniu de interculturalitate, de apropiere și de cunoaștere a asemănarilor, dar mai ales a prețuirii și a respectului reciproc al

fost Anghelina Leonard, membru activ în schimburile de tineri româno-olandeze, actualmente căsătorit cu Cristina, amândoi provenind din Agnita, stabiliți actualmente în Viena.

Ajunși la Oosterbeek, ne-am întâlnit cu membri și lideri ai organizației „Roemenië Project Kerken Oosterbeek”, printre care Leen van Doorn, Jannie van Doorn, Henk Romein, Rien van Ommeren, Francesca van Ommeren, Hanneke Visser, Eduard Schoevaars, Josephine Schoevaars, Hans Erbrink, Clariet Erbrink, Petra van Doorn. Am organizat împreună și o prezentare de carte: lansarea unui volum bilingv româno-englez de *Haiku-uri*, cu o grafică și ilustrații deosebite semnate de prietenul nostru Simon Sorin din Agnita; prezentarea volumelor *Poezia religioasă*

de pe litoralul Mării Nordului. În Franța, ne-am bucurat, la fel, de o primire aristocrată, în familia Thanguy, și am avut un dialog productiv cu membrii și tinerii din Romagne, cu care am colaborat în perioada proiectelor. Am vizitat Muntele St. Michel, a opta minune a lumii, orașul Granville sau St. Pair sur Mer, capitala Bretaniei, Rennes, Insulele Chausey, la 16 km. de țărmul Mării Măneții, ne-am plimbat prin mare, palpând diferența dintre flux și reflux...

Cel mai interesant moment din Olanda a fost pentru noi la Paasberg School, acolo am fost mai mult decât fascinați de vizita pe care am realizat-o la școala unde lucrează, de 19 ani, Saskia Wongsoredjo, cea care ne-a invitat la o lecție de ...curiozitate și măiestrie. Am rămas profund marcați de spontaneitatea

consolidarea legăturilor noastre, cu scopul îmbogățirii reciproce, la nivel familial, de comunitate, școală, comuniune creștină. Orice informație despre proiectele Asociației olandeze la Agnita găsiți pe site-ul <http://www.pkn-oosterbeek-wolfheze.nl/page.php?id=49> sau <http://www.oosterbeekromania.eu/2013-03-23-20-48-47/jeugd-en-jongerenwerk.html>.

Nădăjdum într-o continuare la fel de fructuoasă a celor două comunități care onorează și, în același timp, obligă. Gânduri bune, speranțe de mai bine pentru tinerii din Agnita, acesta e mesajul pe care l-am purtat în inima noastră.

Lorinczi Maria-Daniela
Lorinczi Francisc-Mihai

Zilele IEI la Roșia pe Valea Hârtibaciului

Organizatorii evenimentului au fost Asociația Europeană Thalheim Roumanien și IA Roșia Sibiu.

Comuna Roșia este situată la 17 km de municipiul Sibiu. Este una dintre localitățile de pe Valea Hârtibaciului, zonă cu tradiții și obiceiuri unice: *Fuga Lolelor - Agnita, Festivalul de colinde de pe Valea Hârtibaciului - Agnita, Ziua comunei Bruiu, Ziua Morii - Hosman, Festivalul Verzei - Moșna, Zilele Hartibacienilor, Ziua Laptelui - Săsăuș*, dar și o zonă cu un potențial turistic ridicat. Motiv pentru care am ales ca evenimentul ZILELE IEI LA ROȘIA, PE VALEA HÂRTIBACIULUI să devină o tradiție și de asemenea un prim pas în protejarea patrimoniului cultural imaterial.

Având în vedere unicitatea zonei - din punct de vedere etnografic - consider că principalul obiectiv al acestui eveniment este conservarea și popularizarea elementelor definitorii ale tradițiilor și obiceiurilor locale.

Am ales să mă implic în realizarea acestui proiect deoarece consider că fiecare dintre noi trebuie să participe la promovarea și partajarea identității locale.

Aducând o notă de originalitate, ca în fiecare an, Zilele IEI la Roșia pe Valea Hârtibaciului s-a desfășurat în perioada 17 - 24 iulie.

Dorința de a însuși satul românesc, de a împărtăși bucuria jocului, a portului și a tradițiilor, de a aduce în prim plan IA s-a materializat și imortalizat în acest an prin expoziția Valea Hârtibaciului - repere în timp și în cadrul taberei de artă și creație IA M.E.A.

Expoziția Valea Hârtibaciului - repere în timp - a readus la lumină evenimente și impactul lor asupra dezvoltării și promovării zonei, dar și oamenii care au făcut cunoscute aceste locuri. Parteneriatele încheiate cu: Asociația Valea Hârtibaciului, Muzeul de Istorie al Văii Hârtibaciului Agnita, Muzeul Casa cu Păpuși Agnita, Muzeul Interetic al Văii Hârtibaciului Alțâna, Asociația Prietenii Mocăniței, Muzeul Național Brukenthal Sibiu și Casa de

Liceului de Artă din Sibiu, am reușit să facem în așa fel încât această idee să prindă viață!

Tema acestui prim an al taberei IA M.E.A. a fost *IA și natura*. Au participat 16 artiști, elevi ai Liceului de Artă Sibiu (Ana Postolachi, Andreea Muntean, Ovidiu Hârșan, Tudor Brujan, Andrei Stoian, Edera Macsim, Raluca Curecheriu, Andrei Coman, Ariane Dorca, Lavinia Radu, Andreea Helju, Radu Anghel, Adnana Stăvar, Daria Ilovan), un masterand în grafică a UAD Cluj (Alexandra Stoian) și un tânăr fotograf din Sibiu (Sergiu Fodor). Aceștia au realizat 21 de lucrări (din domeniile pictura, grafică, design

vestimentar și fotografie), care vor ajunge în săptămâna 24-28 august la Galeria de Artă Contemporană Galateca din București în cadrul expoziției „Măiastra - Nașterea unei lumi”.

Tinerii au fost cazați la tabăra din Nucet prin bunăvoința Asociației Europene Thalheim Roumanien.

Mâncarea zilnică a fost asigurată de către comunitatea locală, iar pâinea de către dl primar, Aldea Valentin.

Materialele cu care au lucrat tinerii au fost o donație caritabilă, din dorința de a contribui la promovarea IEI prin lucrările unor tineri artiști.

Materialele de studiu și inspirație au fost puse la dispoziția tinerilor de Ilarion Bârsan - redactor șef al Gazetei Hârtibaciului, de Eugen Vaida și Muzeul Interetic al Văii Hârtibaciului din Alțâna, reviste și fotografii IA Roșia Sibiu, ii vechi aduse de colega mea, Marcela Rus.

Obiectivele principale ale acestui proiect au fost: protejarea și promovarea patrimoniului cultural imaterial și realizarea motivației privind activitatea vocațională, în vederea orientării școlare și profesionale pe același traseu vocațional.

Ziua de duminică, 21 iunie, a fost ziua în care toți cei prezenți și-au dat mâna pentru a încinge o horă mare în

fața Casei de Cultură și Sport Roșia. Tonul l-a dat grupul vocal Octavia din Roșia prin interpretarea a 4 cântece din repertoriul popular. Hora a fost doar începutul jocului! Bucuria dansului i-a făcut pe cei prezenți să continue pe ritmurile de jiană și învărtită!

Ziua de Sânzienă, 24 iunie, a fost o zi de bucurie maximă, cu o mulțime de evenimente! Vernisajul expoziției IA și NATURA a fost cel care a dat startul evenimentelor! A urmat spectacolul realizat în colaborare cu Școala de dans Ioan Macrea prin prezentarea a două dansuri populare românești, Ceata Junilor a Centrului Militar Sibiu, prin prezentarea a unei suite de dansuri populare românești din Banat și de pe Valea Hârtibaciului, și echipa de dans a clasei I a Școlii Gimnaziale Roșia.

Dorim să continuăm șirul evenimentelor începute în 2013 și să fim, în fiecare an, martorii însușirii satului românesc de odinioară, să împărtășim bucuria jocului, a portului și a tradițiilor românești.

Vă invit, deci, cu mare drag să îmbrăcați IA bunicii și să fiți alături de noi! Împreună, putem să ne regăsim, să ne bucurăm oferind bucurie!

Corina Popescu

PRIMARUL DIN ROȘIA DECORAT DE REGELE BELGIEI

Am trecut de multe ori prin Daia, fără să bănuiesc că în clădirile străjuite de un turn pe care flutură tricolorul sunt opere de artă de mare valoare artistică și minunate obiecte de patrimoniu cultural.

Conacul Flanderhof din Daia, ajuns în proprietatea unui om de cultură belgian, Jan De Maere, a fost renovat devenind un veritabil muzeu, o reprezentativă imagine a culturii transilvănene și un adăpost pentru valoroase opere de artă plastică.

Din curtea vechiului conac un pod de lemn arcuiește peste albia adâncă a unui pârâiaș, făcând trecerea de la elemente de cultură medieval-urbană la cele de cultură tradițională, respectiv de la construcțiile din piatră și cărămidă la trei căsuțe maramureșene, din lemn acoperite cu șindrilă.

tradiționale, generos așezate pe mesele din curte.

După ce și-au spălat ochii și și-au îndestulat trupul, oaspeții au fost poftiți în „Orangeria Flanderhof” un spațiu cultural multifuncțional la etajul căruia a avut loc ceremonia de decernare a decorației de Cavaler în Ordinul Coroanei acordată de Regele Philippe al Belgiei, primarului Aldea Valentin.

Înainte ca Excelența Sa Philippe Beke, să-i înmăneze decorația belgiană, popa sașilor din Roșia, preotul și scriitorul Egnald Schlatter, a susținut o prelegere, un „Laudatio” în formulare academică, referitoare la meritele celui decorat.

Într-o cuvântare emoționantă, cel decorat a mulțumit ambasadorului Belgiei pentru această onoare, a mulțumit concetățenilor care

În acest ansamblu cu impunătoare clădiri ce adăpostesc, în camere sobre, opere de artă plastică ale unor pictori vestiți și tradiționalele case maramureșene cu cerdacul împodobit de flori și costume populare transilvane a fost sărbătorită Ziua Națională a Belgiei.

La evenimentul organizat de Jan De Maere și ambasadorul Belgiei la București, Excelența Sa Philippe Beke, au participat Judith Urban - consulul Republicii Federale Germania, consulul Carlos Cueto - de la Consulatul de pe lângă Ambasada Republicii Peru la București, prefectul județului Sibiu - Ovidiu Sitterli, președintele Consiliului Județean - Ioan Cindrea și multe alte personalități din județul Sibiu.

Onoarea de a deschide evenimentul, salutându-i pe cei prezenți, i-a revenit primarului Valentin Aldea, în calitate de gazdă teritorială iar în calitate de gazdă, bucuroasă de musafiri, a vorbit Phd. Jr. Jan De Maere care, după un salut călduros, i-a invitat pe oaspeți să viziteze și să admire frumusețile castelului și a operelor de artă pe care le adăpostește.

Periplul prin sălile castelului și prin grădina cu case maramureșene a fost intercalat cu degustarea unor bunătăți gastronomice

l-au sprijinit în activitatea de primar și i-a mulțumit mamei și fraților săi care i-au fost tot timpul alături. A vorbit despre numeroasele relații și parteneriate cu instituții și localități europene, cu ajutorul cărora a rezolvat foarte multe probleme sociale ale acestei mari comune.

A vorbit apoi Excelența Sa Philippe Beke, aflat la încheierea mandatului de ambasador al Belgiei în România, trecând în revistă relațiile dintre Belgia și România precum și cele mai importante momente din activitatea sa diplomatică în țara noastră.

Tot despre relațiile româno-belgiene au vorbit Ioan Cindrea președintele Consiliului Județean Sibiu și prefectul Ovidiu Sitterli care au remarcat bunele practici regionale.

Apoi gazdele și oaspeții au coborât în curtea castelului unde fanfara sașilor din Sibiu a intonat imnurile României, Belgiei și al Uniunii Europene.

Festivitățile au continuat cu un spectacol de cântece și dansuri susținut de ansamblurile școlilor din comuna Roșia și de ansamblul Cununa din Agnita, spectacol apreciat și aplaudat de cei prezenți.

I Bârsan

„Lumina lui Hristos luminează tuturor!” (Liturghia Darurilor)

„Apare cu binecuvântarea IPS Părinte Mitropolit dr. Laurențiu Streza”

Ce produce bucurie lui Dumnezeu?

„Să caute Domnul asupra ta cu față veselă și să te miluiască” (Numeri 6.25)

„Fața Ta arat-o robului Tău și mă învață poruncile Tale” (Psalm 118.135)

Țelul vieții tale este ca să produci bucurie lui Dumnezeu, astfel ca fața lui Dumnezeu să strălucească peste tine. Din moment ce a fi plăcut lui Dumnezeu este primul scop al vieții tale, cel mai important lucru este să descoperi cum să faci asta. Scriptura spune: „Încercând ce este bineplăcut înaintea Domnului” (Efeseni 5.10). Desigur că Scriptura ne dă exemple clare de vieți plăcute lui Dumnezeu.

A fost un om numit Noe. În zilele lui Noe, întreaga lume a devenit coruptă moral. Fiecare făcea ce-i plăcea, și nu ce vroia Dumnezeu. Dumnezeu nu a găsit nici un om pe pământ interesat în a-i fi plăcut Lui, așa că l-a părut rău și s-a mâhnit în inima Lui, că l-a făcut pe om pe pământ. Dumnezeu a devenit dezgustat de rasa umană și a vrut să-l ștergă de pe fața pământului. Dar a fost un om de care lui Dumnezeu i-a plăcut. Scriptura spune: „Noe a aflat har înaintea Domnului Dumnezeu” (Geneza 6.8).

Dumnezeu a zis: „Îmi place de acest om. Mă bucur de el. O iau de la capăt cu familia lui”. Pentru că lui Dumnezeu i-a plăcut de Noe, tu și cu mine trăim astăzi. **De la viața lui Noe învățăm cinci acțiuni de închinare care produc bucurie lui Dumnezeu.**

Dumnezeu se bucură când **il iubim la modul suprem**. Noe l-a iubit pe Dumnezeu mai mult decât orice în lume, chiar mai mult decât alții. Scriptura ne spune că toată viața lui, Noe era un om neprihănit și fără pată între cei din vremea lui: Noe era om drept și neprihănit între oamenii timpului său și mergea pe calea Domnului toată viața lui” (Geneza 6.9).

Aceasta este ce Dumnezeu vrea de la tine: relație personală! Este cel mai mare adevăr din univers – Creatorul nostru vrea părtășie cu noi. Dumnezeu te-a creat să te iubească, și El vrea ca și tu să-L iubești. El zice: „bunătate și milă voiesc, nu jertfe, și cunoștință de Dumnezeu mai mult decât arderi de tot!” (Osea 6.6).

Poți tu înțelege pasiunea lui Dumnezeu din acest verset? Dumnezeu te iubește mult și El așteaptă iubire din partea ta. El așteaptă să-L cunoști și să petreci timp cu El. Iată de ce a învățat să-L iubim pe Dumnezeu și a fi iubiți de El ar trebui să fie cel mai mare obiectiv al vieții noastre. Nimic altceva nu este mai important.

Domnul Iisus a spus că cea mai mare poruncă se cuprinde în cuvintele: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, și cu tot cugetul tău.” „Aceasta este cea dintâi, și cea mai mare poruncă. (Matei 22.37-38)

Dumnezeu se bucură când **ne încredem pe deplin în El**. Al doilea motiv pentru care Noe a fost plăcut lui Dumnezeu a fost faptul că el s-a încredut în Dumnezeu, chiar și atunci când nu avea sens. Scriptura spune: „Prin credință Noe, când a fost înștiințat de Dumnezeu despre lucruri care încă nu se vedeau, și, plin de o teamă sfântă, a făcut o corabie spre mântuirea casei sale; prin credință el a osândit lumea și dreptății celei din credință s-a făcut moștenitor” (Evrei 11.7).

Încercându-te permanent în Dumnezeu înseamnă să ai credință că El știe ce este cel mai bun pentru viața ta. Te aștepti de la El să-și țină promisiunile, să te ajute în rezolvarea problemelor, și să facă lucruri imposibile când e necesar. Scriptura spune: „Domnul iubește pe cei ce se tem de El, pe cei ce nădăjduiesc în bunătatea și mila Lui”. (Psalm 146.11).

I-a trebuit lui Noe 120 de ani să construiască barca. Îmi imaginez că a avut de întâmpinat multe descurajări. Nici un semn de ploaie an după an, a suportat criticile contemporanilor săi: „nebunule, tu crezi că într-adevăr Dumnezeu ți-a vorbit?” Îmi imaginez copiii lui Noe adesea se rușinau când vedeau că o barcă mare se ridică în spatele casei lor. Noe însă, se încredea continuu în Dumnezeu.

În care domeniu al vieții tu trebuie să te încrezi total? Încrederea este un act al închinării. Așa cum părinților le place când copiii se bazează pe dragostea și înțelepciunea lor, așa credința ta în Dumnezeu îi produce plăcere. Scriptura spune: „Și fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu, trebuie să creadă că El este, și că Se face răscumpărător celor ce îl caută”. (Evrei 11.6).

Dumnezeu se bucură când **îl ascultăm din toată inima noastră**. Pentru salvarea animalelor lumii de la potop a trebuit acordată o atenție deosebită logisticilor și detaliilor. Totul trebuia făcut exact cum a poruncit Dumnezeu. Dumnezeu nu a zis: „Construiește o barcă cum vrei tu, Noe”. El a dat foarte detaliate instrucțiuni referitor la mărime, formă, și materialele bărcii în așa fel ca

SUB SFÂNTUL PATRAFIR

toate tipurile de animale să încapă înăuntru. Scriptura ne spune replica: „și a început Noe lucru și precum îi poruncise Domnul Dumnezeu așa a făcut” (Geneza 6.22).

Notează că Noe s-a supus total lui Dumnezeu (nici o instrucțiune nu a fost omisă), și el s-a supus exact (la timpul și modul în care Dumnezeu a vrut să fie făcute). Aceasta înseamnă a asculta din toată inima. Nu este de mirare că lui Dumnezeu i-a plăcut.

Dacă Dumnezeu ți-ar cere să construiești o barcă mare, nu-i așa că ai avea câteva întrebări, obiecțiuni, ori ai fi rezervat? Noe nu a avut. El s-a supus lui Dumnezeu din toată inima. Asta înseamnă să faci ceea ce zice Dumnezeu fără rezerve și obiecții. Să nu amâni ori să spui: „Mă voi ruga pentru aceasta mai întâi”. Trebuie să faci fără întârziere. Fiecare părinte știe că întârzierea

supunerii este nesupunere.

Dumnezeu nu este dator față de tine cu explicații ori rațiuni pentru orice El îți cere să faci. Înțelegerea poate aștepta, dar supunerea nu poate. Supunerea imediată te va învăța mai mult despre Dumnezeu decât toate comentariile Scripturii. De fapt, tu nu vei înțelege unele porunci, până tu nu le vei împlini mai întâi. Ascultarea deschide calea înțelegerii.

Deseori încercăm să-I oferim lui Dumnezeu o ascultare parțială. Noi vrem să luăm și să alegem porunca pe care să o împlinim. Facem o listă de porunci care ne plac și le împlinim timp în care ignorăm unele care ni se par neraționale, dificile, costisitoare, ori nepopulare. Voi merge la o biserică care nu cere zeciuială. Voi citi Scriptura dar nu voi ierta oamenii ce mi-au făcut rău. Da, supunerea parțială este nesupunere.

Ascultarea din toată inima este făcută cu bucurie și entuziasm. Scriptura spune: „Sluiți Domnului cu frică și vă bucurați de El cu cutremur” (Psalm 1.11). Iată care a fost atitudinea lui David: Învăță-mă, Doamne, calea orânduiri Tale, ca s-o țin până în sfârșit! (Psalm 118.33).

Iacov vorbind creștinilor a zis: „Fiți împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători ai lui, amăgindu-vă pe voi înșivă” (Iacov 1.22). Cuvântul lui Dumnezeu este clar că tu nu poți dobândi mântuirea ta. Ea vine numai prin har, și prin fapte bune. Dar ca și copil al lui Dumnezeu tu poți să-I faci bucurie, prin supunere. Orice act de supunere este un act de închinare. De ce supunerea îi place atât de mult lui Dumnezeu? Pentru că această demonstrează că tu într-adevăr îl iubești. Domnul Iisus a zis: „Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele” (Ioan 14.15).

Dumnezeu se bucură când îl laudăm și ne gândim la El continuu. Există puține lucruri care ne fac să ne simțim mai bine decât atunci când cineva ne laudă sau ne apreciază în mod sincer. Și Dumnezeu iubește lauda și aprecierea. El se bucură când îl adorăm și îi mulțumim.

Viața lui Noe a fost plăcută lui Dumnezeu pentru că el a trăit având o inimă plină de laudă și mulțumire. Prima acțiune a lui Noe după potop a fost să mulțumească lui Dumnezeu aducându-i jertfă. Scriptura spune: Noe a zidit un altar Domnului... și a adus arderi de tot pe altar. (Geneza 8.20).

Datorită jertfei Domnului Iisus, noi nu mai aducem animale ca jertfe așa cum a făcut Noe. În schimb ni se spune să oferim lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică, rodul buzelor care mărturisesc Numele Lui. (Evrei 13.15) și o jertfă de mulțumire; (Psalm 116.17). David a zis: voi lauda Numele lui Dumnezeu prin cântări, și prin laude Îl voi preamări. Lucrul acesta este mai plăcut Domnului, decât un vițel cu coarne și copite! (Psalm 69.30-31).

(continuare în pagina 6)

Să nu-ți faci chip cioplit...

Predam o lecție de religie la școală. Eram cu elevii clasei a opta și aveam ca temă cele 10 porunci date de Dumnezeu lui Moise pentru poporul evreu. La porunca a doua care spune: «Să nu-ți faci chip cioplit și nici să te închini lui», am considerat că ar fi nimerit dacă aș vorbi copiilor și despre icoană. În timp ce le vorbeam, am văzut că o elevă nu este atentă la oră. M-am dus la banca ei și am observat că ținea în mână o fotografie.

– Este mama mea – mi-a spus zâmbind fericită copila.

M-am uitat și am recunoscut într-adevăr în fotografie pe mama elevei.

– Taică părinte – continuă eleva – mama are o cumnată care a spus că icoana este chip cioplit și că e păcat să ne închinăm la ea!

Toți elevii din clasă erau atenți la discuția care se înfiripa. Atunci mi-a venit în minte o idee. I-am spus:

– Ia sărută tu pe mama ta care este în fotografie! Nedumerită, eleva a dus fotografia la buze și a sărutat-o.

– La ce te-ai gândit? am întrebat-o.

– La mama! mi-a răspuns.

– Așa este și cu icoana. Noi nu cinștim icoana – materialul din care e aceasta făcută -, ci sfântul pe care îl reprezintă. Tu când ai sărutat fotografia nu ai cinștit sau venerat fotografia, ci pe mama ta care era în fotografie. Dacă cineva ia o icoană de pe perete și pune alta în loc, nu face nici un păcat, pentru că icoanele se pot schimba într-o casă. Dar când

dă o icoană jos de pe perete, pentru că o desconsideră, persoana aceea face un mare păcat pentru că se duce cu gândul la sfântul care-l reprezintă și îi desconsideră exemplul și învățătura pe care ne-a lăsat-o. Că este așa argumentez și cu exemplul următor: pot fi persoane care nu cred în icoane dar țin pe perete, sau în birou o icoană de valoare.

M-am uitat pe fețele elevilor și am citit satisfacție și înțelegere.

– Măi copii, azi icoanele sunt fotografiate, litografiate, tipărite, iar în Biblie nu scrie să nu te închini – de exemplu – la o icoană tipărită. Apoi chiar proorocul Moise, care ținea în mână Tablele Legii cu cele 10 porunci, când a făcut Cortul Mărturie a pus de s-au cusut ingeri înaintea cărora se tămăia. Să știți că de-a lungul istoriei ai mai fost curente împotriva icoanelor, iar ierarhii și marii învățați ai Bisericii au stabilit, după învățătura Sfintei Scripturi, că închinarea la o icoană nu e același lucru cu închinarea la chip cioplit. În vremea proorocului Moise chipul cioplit (idolul) înlocuia pe Dumnezeu, pe când icoana ne amintește și ne apropie de El.

Fetița cu care vorbisem a scos din ghiozdan o mică tipăritură în formă de cărticică. M-am uitat la ea cum a sărutat inocent iconița Maicii Domnului și fotografia cu mama ei, le-a pus una lângă alta și le-a așezat cu grija în coperta carnetului de note, unde avea un 10 la Religie.

preot Nicolae TRUȘCĂ

Lacrimi în Lumină

Maria Pănăzan Lorinczi

Lacrimile sunt puntea ce ne leagă de cer și pe care se coboară Dumnezeu în sufletele noastre. Ele sunt o arvună dată nouă pentru a ne răscumpăra greșelile în această viață, ca să ajungem în veșnicie curați. Sunt Crucea pe care se răstignește sufletul însetat de Raiul binecuvântării... Lacrimile sunt sursa făuritoare de Lumină a vieții noastre. Ele se coboară din Ochii Senini ai lui Iisus până în abisurile cele mai îndepărtate ale conștiinței noastre. Sunt răspunsul nostru la Chemarea lui Hristos și semnul că El se revărsă neconținut în Blandețea și Lumina Lumii... Lacrimile izvorăsc din durere și întuneric transformându-se în ochii noștri prin Lumina ce o lasă să picure domol și peste Început și peste Sfârșit... Sunt plânsul materiei care îi fericește pe „cei ce plâng, că aceia se vor mângâia”...

Dacă ar fi să adunăm toate lacrimile, ele nu ar încăpea în întreg oceanul și lumea s-ar îneca... De aceea, nu le adunăm, ci le revărsăm în afară ca să salvăm și Sufletul și Viața și Lumea de Potopul amar al lacrimilor sărate ale păcătoșilor...

Lacrimile sunt rugăciunea și iubirea mea..., pentru că Dumnezeu este Iubire! Sunt fericită că pot să plâng și aș vrea să fiu o Lacrimă din Ochii Senini întru care să rămân veșnic, bucurându-mă de Lumina Luminei!

Părintele Arsenie Papacioc

Părintele Arsenie Papacioc este unul dintre cei mai cunoscuți duhovnici din România, iar sfaturile sale au fost întotdeauna considerate valoroase.

Acesta a fost o persoană îndrăgită de foarte mulți oameni și a propovăduit învățătura creștină până la sfârșitul vieții sale, acum trei ani.

Părintele Papacioc a întâlnit mulți oameni cărora le-a schimbat fundamental viața, iar întrebările legate de viața creștinilor nu l-au deranjat niciodată. În contextul în care femeile sunt destul de des numite niște ființe inferioare și slabe, iată ce a răspuns despre acestea:

„Femeile sunt ca florile: toate sunt frumoase, dar fiecare în felul ei. Bărbatul trebuie să se plece să o ia – adică să-i arate eleganță, prețuire. Atunci floarea își arată și mirosul, și calitățile ascunse, pentru că tu ai știut să răscolești adâncurile și ai

făcut din ea ceea ce nu știa ea că este. Femeia trebuie prețuită, să știi, pentru că mai întâi ne reprezintă o femeie în Împărăția cerurilor: Maica Domnului. Te cutremuri, ți-e și frică să vorbești comparând-o pe ea cu oamenii.”

Cât despre sintagma jumătatea mea, pe care mulți o folosesc pentru a vorbi despre partenerul/partenera de viață, părintele a spus:

„Nu e o jumătate a ta, ci un tot al tău; tu ești tot, ea e tot. Nu există grad de rudenie între soț și soție, pentru că ei sunt una. Dumneavoastră ați văzut steaua lui David, evreiască: sunt două triunghiuri echilaterale suprapuse. Ea e făcută de David, care era omul lui Dumnezeu, și ea reprezintă ființa omenească, care are calitatea calităților în creația lui Dumnezeu: chip și asemănare cu El. Și de aceea l-a făcut pe om întâi ca un triunghi echilateral, cu baza în sus, pentru că omul e tare în putere, apoi un triunghi echilateral cu baza în jos, care simbolizează femeia. Nu există „jumătatea mea”. E o expresie spusă la un pahar de vin; la o sticlă de vin, pardon! ca să nu zic la un butoi chiar.”

Sfatul dat bărbatilor în legătură cu femeile care îi înconjoară este acela de a le prețui și de a le respecta foarte mult: *„Floarea stă în glastră; băiatul trebuie să umble să și-o alege. Fata nu trebuie să bată cărările băiatului, ci băiatul să dea peste ea. Și apoi, voi trebuie mai întâi de toate să știți să prețuiți femeia foarte mult. Ea este o creație a lui Dumnezeu extraordinară. Vă dați seama ce putere are o femeie să te scoată dintr-o stare amărată. Faptul că un bărbat știe că acasă are parte de o iubire desăvârșită îl face să muncească, să câștige războaiele, să-și rezolve problemele.*

Să știți că femeia nu gândește simplu. Chiar dacă nu e învățată, ea are o putere de pătrundere deosebită și e mult mai realistă decât un bărbat. Ea are încă de astăzi un sentiment pentru ziua de mâine. Însă noi discutăm, raționalizăm niște lucruri, dar în iubire nu este nimic rațional.”

Ce produce bucurie lui Dumnezeu?

(continuare din pagina 5)

Un lucru mareț se întâmplă când noi aducem laudă și mulțumire lui Dumnezeu: îi aducem lui Dumnezeu bucurie și inimile noastre sunt pline de voieșie!

Închinarea lucrează la fel, reciproc. Ne bucurăm de ce face Dumnezeu pentru noi și când ne exprimăm bucuria înaintea lui Dumnezeu, aceasta-i aduce bucurie – și în același timp crește bucuria noastră. Cartea Psalmilor spune: „Dar cei neprihăniți și drepti se bucură, saltă de bucurie înaintea lui Dumnezeu, și nu mai pot de veselie”. (Psalm 67.3)

Dumnezeu se bucură când noi folosim abilitățile noastre. După potop, Dumnezeu a dat lui Noe aceste câteva simple instrucțiuni: „Creșteți, înmulțiți-vă, și umpleți pământul. Tot ce se mișcă și are viață, să vă slujească de hrană: toate acestea vi le dau, ca și iarba verde”. (Geneza 9.1,3). Dumnezeu a zis: „Este timpul să-ți continui viața! Fă ceea ce Eu am decis să faci ființa umană. Să-ți iubești soția. Să aveți copii. Să vă creșteți familia. Seamănă sămânță și mănâncă. Fiți oameni! Asta v-am făcut să fiți!”

Poate crezi că Dumnezeu îi place numai când tu desfășori activități „spirituale” – cum ar fi citirea Scripturii, mersul la biserică, rugăciunea și mărturisirea credinței. Și poate gândești că Dumnezeu nu este interesat de alte aspecte ale vieții tale. De fapt Dumnezeu vrea să se bucure de fiecare detaliu al vieții tale, indiferent că lucrezi, te joci, te odihnești, ori mănânci. El nu pierde din vedere fiecare mișcare pe care o faci. Scriptura ne spune: „Domnul întărește pașii omului, când îi place calea lui;” (Psalm 37.23).

Fiecare activitate umană, cu excepția păcatului, poate fi plăcută lui Dumnezeu dacă se face cu o atitudine de laudă la adresa Lui. Tu poți spăla vasele, repara mașina, vinde marfa, compune un program la computer, lucra la fermă, ori crește familia pentru slava lui Dumnezeu.

Ca un părinte mândru, Dumnezeu se bucură în mod special când tu-ți folosești abilitățile pe care El ți le-a dat. Dumnezeu în mod intenționat ne-a dotat diferit, pentru bucuria Lui. A făcut pe unii să fie atleți, iar pe alții să fie laboranți. Poate ești dotat să fii mecanic, ori matematician, ori muzician ori alte mii de meserii. Toate acestea pot să aducă bucurie lui Dumnezeu. Scriptura spune: „El le întocmește inima la toți, și ia aminte la toate faptele lor” (Psalm 32.15).

Tu nu poți fi plăcut lui Dumnezeu ascunzându-ți aptitudinile sau încercând să fii altcineva. Tu aduci bucurie lui Dumnezeu fiind ceea ce ești. De fiecare dată când renunți la o abilitate a ta, tu renunți la înțelepciunea și suveranitatea lui Dumnezeu în crearea ta. Dumnezeu spune: „Vai de cine se ceartă cu Făcătorul său! – Un ciob dintre cioburile pământului! – Oare lutul zice el celui ce-l fătuiește: „Ce faci?” Și lucrarea ta zice ea despre tine: „El n-are mâini?” (Isaia 45.9)

Lui Dumnezeu îi place de asemenea dacă primim și ne bucurăm de creația Lui. El ți-a dat ochi să te bucuri de frumusețe, urechi să auzi sunete, nas și gură să miroși și să guști, și nervi sub piele să poți simți. Fiecare act al vieții devine un act al închinării când tu mulțumești lui Dumnezeu pentru tot ce ți-a dat. De fapt Scriptura spune: „Dumnezeu, ... ne dă toate lucrurile din belșug, ca să ne bucurăm de ele” (1Tim. 6.17).

Dumnezeu se bucură și când tu dormi! Când copiii mei erau mici, îmi amintesc satisfacția mea adâncă privind-i cum dorm. Câteodată umpleau ziua cu probleme și nesupunere, dar când dormeau ei arătau mulțumiri, în siguranță și plini de pace, și îmi amintesc ce mult îi iubeam atunci.

Copiii mei nu aveau nimic de-a face cu bucuria mea. Eu eram bucuros să mă uit la ei respirând, pentru că-i iubeam atât de mult. Zâmbeam și uneori plângeam de bucurie privind mișcarea pieptului lor sus-jos. Când noi dormim, Dumnezeu ne privește cu dragoste, pentru că existăm datorită Lui. El te iubește chiar dacă ai fi singura persoană pe pământ.

Părinții nu cer copiilor să fie perfecți, ori chiar maturi, pentru a se bucura de ei. Ei se bucură de ei la fiecare stadiu al creșterii lor. În același fel, Dumnezeu nu așteaptă de la tine să ajungi la maturitate ca să te simpatizeze. El te iubește și se bucură de tine la fiecare stadiu de creștere spirituală.

Creșcând mare poate ai avut profesori sau părinți care nu ți-au oferit ce-ai vrut. Te rog nu gândi în același fel despre Dumnezeu. El știe incapacitățile tale de a fi perfect și fără păcat. Scriptura spune: „Că El a cunoscut zidirea noastră, adusu-și-a aminte că țărână suntem” (Psalm 102.14).

La ce se uită Dumnezeu este atitudinea inimii tale: Îi faci plăcerea să vadă dorința ta adâncă? Aceasta a fost scopul lui Pavel: „De aceea ne și străduim ca, fie că petrecem în trup, fie că plecăm din el, să fim bineplăcuți Lui” (2 Corinteni 5.9).

Când tu trăiești în lumina eternității, concentrarea ta se schimbă de la „Câtă plăcere am din viață?” la „Câtă plăcere are parte Dumnezeu din viața mea?”

Dumnezeu se uită după oameni ca Noe în secolul douăzeci și unu – oameni cu dorința să trăiască pentru plăcerea lui Dumnezeu. Scriptura spune: „Domnul din cer a privit peste fii oamenilor, să vadă de este cel ce înțelege, sau cel ce caută pe Dumnezeu” (Psalm 14.2).

Veți face tu scopul vieții tale să fii plăcut lui Dumnezeu? Dumnezeu vrea să facă totul pentru persoana total absorbită de acest scop.

Un verset de memorat. „Domnul iubește pe cei ce se tem de El, pe cei ce nădăjduiesc în bunătatea și mila Lui” (Psalm 146.11).

Parohia Noiștat
Preot Ionuț Popescu

Iubirea își are Binele drept principiu și Adevărul drept țintă

Le este dat oamenilor să cunoască atât de puțin iubirea în cuplu în toată desăvârșirea ei, încât puțini sunt pe pământ cei care ar putea să o definească, deoarece puțini sunt aceia care să-i caute principiul în iubirea pentru Bine și pentru Adevăr.

Această corespondență, această armonie, această înlănțuire a inimilor își are prima verigă în Cer, iar principiul în propria spiritualitate. Din veriga cerească izvorăște șuvoiul voluptăților care ne aduce în suflet toate lucrurile bune și toate plăcerile. Numai că acest adevăr este valabil pentru cei care se supun legii iubirii din proprie voință – decăderea oamenilor și corupția veacurilor au distrus această idee aproape în întregime.

De aceea, plictiseala sexuală a devenit pentru noi mormântul adevăratei împliniri erotice, iar după dorința urmează indiferența, care atrage după sine lipsa de sensibilitate, aceasta conducându-ne până la urmă la dezgust. Din această cauză, îndrăgostitul nu mai regăsește în culcușul conjugal femecele care l-au atras la început și uită plăcerile din ajun, îngrozindu-se dinainte de dezgustul care va urma a doua zi.

La naștere, omul nu este decât o materie înzestrată cu anumite înclinații corespunzătoare fiecărui membru; acestea se extind și se dezvoltă în timp și, lăsând capacității de înțelegere libertatea de a-și exercita facultățile, îl transformă pe omul exterior, lipsit inițial de idei, într-o ființă gânditoare. Ca și întreaga Creație, iubirea își are treptele, ascensiunea și desăvârșirea ei, care este sublimarea completă a poftei trupesti și afirmarea valorii și a puterii ei într-o inimă care știe să-i păstreze și să-i mențină neatins focul în toată puritatea sa.

Ca tot ceea ce ființează în natură, iubirea își are Binele drept principiu și Adevărul drept țintă; această tendință universală și comună tuturor ființelor este marea taină a Divinității care, deosebind între ele toate creaturile, în toate lumile, a făcut ca Binele lor suprem să fie legat de necesitatea tuturor de a se căuta și de a se reuni unele cu altele. Aceasta a fost armonia consfințită în univers de către Creatorul care, sădind în noi toți tendința comună spre reunire, a voit ca iubirea să înceapă cu inima, să se purifice prin spirit și, curățită de toată zgura, să aducă în sufletul nostru focul ceres în care se află principiul esenței sale.

UNIREA SUFLETELOR ȘI PREFACEREA STĂRII LOR

Dacă nu incupe nicio îndoială că, atunci când ne-a plasmuit, planul inițial al Creatorului a fost să sădească în noi tendința de a ne uni, nu este mai puțin adevărat că această uniune trebuie să privească deopotrivă și sufletele noastre. De aici rezultă că putem afirma în deplină siguranță că înclinarea noastră spre a ne dori și a ne căuta unul pe altul există în mod fundamental în voința femeii, precum și în capacitatea de înțelegere a bărbatului. Această voință a voinței este constantă la femeie și, adesea, nestatornică la bărbat; căci bărbatul, născut să se preocupe de atât de multe lucruri, simte foarte des în inima lui alte chemări, care îl abat de la cea dintâi iubire și îl fac să o uite.

Tendința spre uniune ocupă totuși partea cea mai nobilă din noi, iar forța principiului său este atât de mare încât, supraviețuind corpului nostru pământesc, sporește și crește fără încetare pe toată durata vieții noastre spirituale.

Deși aceste tendințe, aceste înclinații spre uniune sunt aceleași atât la bărbat, cât și la femeie, ele se deosebesc în ceea ce privește forma lor. Astfel, observăm cum pasiunea bărbatului crește brusc, până atinge intensitatea unor emoții puternice sau

obrăznicia unui curaj fără limite, pe când pasiunea femeii se ascunde cu sfială sub vălul pudorii și respinge cu grație și cu stăpânire de sine mângâierile pe care totuși le-a dorit. Prin asemenea mici strategii nevinovate și îngăduite iubita își înflăcărează și își încântă iubitul; prin astfel de jocuri femeia își întărește labele puteri naturale, sporindu-și forța. Deschizându-și până la urmă inima spre iubire, cei doi iubii ajung împreună la starea de uniune, de liniște, înțelegere și pace care le aduce fericirea pe pământ și beatitudinea supremă în Cer, când își sfârșesc viața pământească.

Natura ființelor omenești a contribuit și ea la întărirea acestui principiu, dăruind materiei din care sunt alcătuite un fluid ale cărui efuziuni hrănesc și adapă neîncetat simpatia reciprocă între cele două sexe, când își plac unul celuilalt. Pe de altă parte, scurgerea acestui fluid spre făptura care îl produce, printr-un fel de reacție împotriva propriei surse, dă naștere la ură, dezgust și antipatie. Poate că în diferitele trepte ale acestei emanații trebuie să căutăm motivul îndepărtării nepremediate de obiectul iubirii unice sau al atracției involuntare care ne face să îndrăgim unele ființe pe care nu le cunoaștem sau, dimpotrivă, să le respingem și să le disprețuim fără să le fi cunoscut. Printr-un fel de comodă coborâre a respirației în plămâni, din plămâni în inimă și din inimă în sânge ajungem poate să ne dăm seama de minunatul efect al emanației aceluși fluid care poartă în toate părțile, ca într-un vas comunicant și printr-o mișcare continuă și constantă, particule desprinse din esența noastră, după cum și noi primim deopotrivă particule din esența celuilalt.

SUFLETUL ÎȘI CONTINUĂ EVOLUȚIA LA INFINIT

În spațiul nedefinit al curgerii timpului, viața omului nu este altceva decât o continuă migrație. Așa cum o vedem, începând cu copilăria, care se pierde în adolescență, la fel cum adolescența se varsă în vârsta pubertății, aceasta în cea a virilității, iar virilitatea, în sfârșit, în vârsta bătrâneții, viața noastră se prezintă mereu ca un fel de schimbare progresivă, caracterizată printr-o tendință irezistibilă către o treaptă de perfecțiune superioară.

La fel cum un arbore, începând cu prima clipă când sămânța din care a ieșit a fost fecundată, nu ființează niciun moment fără să treacă prin schimbarea unei noi epoci de vegetație, tot așa și omul exterior se schimbă în fiecare clipă a vieții sale, până în momentul destrămării finale; sufletul își continuă însă evoluția la infinit, în eternitatea timpurilor, pentru a ajunge, atât cât îi este cu putință, la treptele superioare ale desăvârșirilor succesive. Căci, după cum iubirea nu are hotare, la fel cunoașterea, înțelegerea și înțelepciunea nu au sfârșit.

Această înlănțuire de schimbări succesive nu este aceeași la ambele sexe. În timp ce bărbatul caută lumina, femeia, dimpotrivă, nu caută decât căldura. Atrăși fiecare în parte către același centru, coexistența lor începe cu momentul în care, după ce au parcurs amândoi cercurile diferite ale schimbărilor progresive specifice sexului, ajung în cele din urmă în acel centru comun în care lucrurile perfecte ale iubirii în cuplu statornicec pentru totdeauna fericirea lor. În acel moment, bărbatul devenind mai viril, iar femeia mai arzătoare și mai atrăgătoare, amândoi își află în acest punct al uniunii împlinirea tuturor dorințelor și izvorul tuturor bogățiilor.

Fragmente din cartea "Despre iubirea în cuplu", de Emanuel Swedenborg

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ortodoxia pe Valea Hârtibaciului

Str. Mihai Viteazu, nr. 20, Agnita, 555100, telefon 0269 510325

Președinte: Pr. Protopop Mihai Naicu

Redactor: Pr. Protopop Ioan Jurca

Secretar: Pr. Axente-Cosmin Coșorean (Coveș)

Colectivul de redacție: Pr. Marius-Ciprian Bogdan (Vecerd), Pr. Aurel Dolea (Stejerișu), Pr. Ion Popescu (Noiștat), Pr. Sebastian Toma (Movile), Pr. Ioan-Dumitru Tătoiu (Fofeldea)

Tiparul: Tipo Trib Sibiu, Editura Etape Sibiu

Așteptăm opiniile și sugestiile dumneavoastră la adresa redacției sau pe e-mail la următoarele adrese: ortodoxiapevaleahartibaciului@yahoo.com și ortodoxiapehartibaci@yahoo.com

Folclor

cules de Mircea Drăgan Noiștețeanu TREI GUTUI, TREI ALĂMÂI,

Trei gutui, trei alămâi
Ochi albaștri, cui rămâi?
Da rămâie cui o vrea
Pân'la liberarea mea.
Că mai am două, tri zâlce
Și dau ranița-n primire,
Și arma la magazie,
Și mă-ntorc din cătânie,
Și mă-nsor și-mi iau soție.
Trecui valea satului
La fata bogatului.
Că bogatu-ți dă avere
Și mândruță pe plăcere.
Și i-o cer ca să mi-o dea,
C-o fost mândruța mea
Din copilăria mea.

*Dobre Maria (lelița lu' Geană), 69 de ani,
Retiș, 16 VIII 1979*

MI-O SOSIT MOBILIZAREA,

Mi-o sosit mobilizarea
Supărare-n toată țara.
O vint ordin și poruncă
Din doi, unu' să să ducă.
Io, ficioru' cel mai mare,
Mă fac gata de plecare.
Cel cu-ordin galben deplin
Să plece cu primu' trin.
Ziua bună mi-am luat
De la oamenii din sat;
De la nevastă și copii,
Ști' domnu' de-oi mai veni.
Spune-i, mândro, maică-ta
Să mă petreacă și ea.
Foicică trei alune,
Ai mei părinți nu-s pe lume.
Când să pun picioru-n scară,
Lacrămile mă omoară.
Când să-l pun pe celălaltu',
Mândruța tare-o străgatu.
Auzi, mândro, trinu' vine,
Tremură inima-n mine.
Dobre Vica, 65 de ani, Retiș, 24 IV 1979

În așteptarea Ta

Gelu Baciu

Opriți,
zgomotoasa bătaie din aripi
a vulturului ființei mele,
și tulburarea din mine
când sufletul meu, hainul,
se roagă cu credință, la stele.

Nu vreau să îmi scald neuronii,
în cristelnița ce poartă
a inimii mele povară,
oferă-mi totuși, Doamne, puterea
să pot să trezesc omul din fiară.

Opriți-mi clipa,
ce ne măsoară eternitatea
și haosul cosmic ce mi-l provoacă,
singurătatea!

Pe rana deschisă îmi picură lacrimi,
simt dinții puternici ai sării,
și simt luna în timp de refluxuri,
provocând, demonic, depresia mării.

Aștept Mâna care cu dragoste
o să vină să-mi mângâie firea,
și-o să-mi arate extensiile-n care,
de multă ce este,
se cuibărește, Iubirea!

KARIN

Liviu Grecu

„Mi-e dor de tine, Karin...și timpul trece greu,
Și-aș vrea măcar o clipă să fiu eu Dumnezeu!
Să schimb a ta viață, s-o fac o veșnicie
Și tu să fii un soare, iar eu o ciocârlie.
Să zbor mereu spre tine, să nu te-ating nicidecum
Și pe pământ, o clipă, să mă întorc plângând.
Și iar să zbor, iubito, spre înălțimi senine,
Sperând că vreodată o să ajung la tine.”

Citind “Omul cu compasul”, încercând în liniștea nopții să înțeleg de ce...

Nicola Albac

„Am zgâriat aseară pe nisip
formula unei alte ordini, care
conține-al lucrurilor tainic chip,
cel fără de ruină și mișcare.
Aici, acest inel în care-ncerc
să prind rotirea stelelor în spațiu:
medalie de foc și magic Cerc,
lui însuși hrană crudă și nesațiu.

.....
Nimic nu socoteam a fi străin
de-aceste prea statornice tipare
nici amfora corolelor de crin,
nici fulgerul cristalelor amare.
Mereu, ca instrumentul de suflat,
cu cântec se vor umple, căci făptura
își pipăie conturul terminat
abia adevărindu-le măsura.”

Semne ale întrebării

Nicu Ganea

- Așa e mai bine, mi-a zis inima,
- De-acum nu te mai dor, îmi convine
poziția asta neutră pe-o rână,
De rămâi tot așa, surd și nepăsător
Nu te mai dor toată viața și-o săptămână!

Dar mie mi-e jind și mie mi-e dor
M-aș gândi pe ascuns dar mă vede pe dată.
Aș visa or aș plânge, m-aș preface că mor,
Sunt atâtea ispite și trăiesc doar odată
Sunt atâtea ispite și semnele lor
Puse față în față par inima mea despicată!

EI S-AU NĂSCUT ÎN AUGUST

Bărtuș Maria	02 aug	93 de ani	Merghindeal
Iacob Anica	02 aug	91 de ani	Cașolț
Feraru Emil	03 aug	92 de ani	Birghiș
Mureșan Elena	04 aug	84 de ani	Birghiș
Florea Viorica	05 aug	88 de ani	Pelișor
Aldea Maria	05 aug	85 de ani	Ilimbav
Gheorghia Maria	05 aug	85 de ani	Mihăileni
Hartman Iohana	05 aug	83 de ani	Metiș
Solomon Ioan	05 aug	82 de ani	Pelișor
Damian Tincuța	06 aug	89 de ani	Vecerd
Barbu Ioan	06 aug	82 de ani	Retiș
Titu Dumitru	07 aug	83 de ani	Hosman
Stentzel Ecaterina	08 aug	89 de ani	Stejărișu
Barbu Emil	08 aug	85 de ani	Retiș
Buta Petru	09 aug	81 de ani	Stejărișu
Giorgică Ioan	10 aug	97 de ani	Marpod
Oros Viorica	10 aug	88 de ani	Dealu Frumos
Damean Ana	11 aug	87 de ani	Hosman
Muntean Gheorghie	11 aug	85 de ani	Daia
Marian Gheorghie	11 aug	85 de ani	Șomartin
Borbil Eva	12 aug	93 de ani	Daia
Micu Livia	12 aug	89 de ani	Ighișu Vechi
Ștefan Augustin	12 aug	85 de ani	Ghijasa de Jos
Suciu Maria	13 aug	90 de ani	Pelișor
Băiaș Maria	14 aug	92 de ani	Pelișor
Stoica Ana	14 aug	95 de ani	Cornățel
Pleşca Maria	14 aug	82 de ani	Vecerd
Lup Miron	13 aug	80 de ani	Nocrich
Miclea Augustin	14 aug	84 de ani	Ighișu Vechi
Zimmer Ioan	15 aug	87 de ani	Merghindeal
Munteanu Marcela	15 aug	86 de ani	Vărd
Grecu Sabina	16 aug	83 de ani	Săsăuș
Gherghel Ortenzia	18 aug	94 de ani	Brădeni
Curta Ana	18 aug	84 de ani	Săsăuș
Holerga Ana	19 aug	87 de ani	Pelișor
Maer Elisabeta	19 aug	84 de ani	Nucet
Jiman Ana	19 aug	80 de ani	Brădeni
Bânda Maria	20 aug	94 de ani	Săsăuș
Muntean Maria	20 aug	84 de ani	Daia
Brezai Ioan	21 aug	95 de ani	Dealu Frumos
Fleșeriu Ana	21 aug	83 de ani	Birghiș
Berghea Margareta	21 aug	83 de ani	Briuu
Sbârcea Ambrosie	21 aug	82 de ani	Retiș
Negru Andrei	22 aug	85 de ani	Șomartin
Buta Cornelia	23 aug	88 de ani	Merghindeal
Pădure Ana	24 aug	86 de ani	Iacobeni
Bărdaș Nicolae	24 aug	84 de ani	Retiș
Bernad Regina	25 aug	94 de ani	Birghiș
Negru Lucreția	26 aug	82 de ani	Briuu
Vanga Maria	26 aug	80 de ani	Chirpăr
Opresan Hila Ioan	27 aug	91 de ani	Ghijasa de Sus
Aron Viorica	27 aug	88 de ani	Alțina
Hordobeț Eugen	27 aug	82 de ani	Ilimbav
Trif Elisabeta	28 aug	86 de ani	Alțina
Varga Maria	28 aug	80 de ani	Brădeni
Urea Elena	29 aug	87 de ani	Merghindeal
Puşcaș Eugenia	29 aug	86 de ani	Mihăileni
Holerga Veronica	29 aug	83 de ani	Pelișor
Roman Ioan	29 aug	83 de ani	Vecerd
Longhin Emil	30 aug	85 de ani	Brădeni

*Noi le dorim sănătate, bătrânețe liniștită și bucurii din partea urmașilor
Celor ce nu mai sunt, le dorim odihnă veșnică de-a dreapta Tatălui.*

CE-AM FOST ȘI CE-AM AJUNS

Ioan Gyuri Pascu

Mă întâlnesc cu unii, alții, care îmi zic că
sunt interesant

Când sunt acel megavesel comediant,
Nu cînd am aerul acela superior
De cantautor
Care face și cântă de-alea triste
De stat cu nasurile în batiste

Îmi zic: „Ok. Sunt mișto și baladele alea
Da' mai zi și tu un banc, că ne apucă jalea!”
Eu le răspund cu nedumerire
Că și tristetea face parte din fericire.

Atuncea scapă câte-un „of”
„Hai că acuma ești și filozof”
De fapt, am văzut că acu' mai și scrii
Maxime, aforisme, poezii...
M-ai omorât, măi frate!
Mai rămâne să scrii și tratate
De cuantică și microbiologie!”
„Nu-i tîmpu' trecut. Cine știe?”

„Eu care ziceam că te ador!
Nici nu mai apari la televizor...
Ce mișto erau serile de la Costinești!
Acu' ești superior, ne aburești!”

„Oamenii se mai schimbă.”
„hai, mă, du-te și te plimbă!
Salut, că nu mai ai umor.
Ești chiar prea plictisitor!”

Am trăit vremuri

Ioan Gligor Stopiță

Am trăit vremuri când iarba virgină
Agățată de cer cu franjuri de lumină
Se ridica slobodă spre cerul de mai
Călcată de ciurda de bivoli, de stava de cai

Era vremea când hoinăream nebun
Cu mintea legată și mușcată de streche
Cu toți hormonii scăpați ca din tun
După umbre tremurătoare, după pereche,
Iele nebune cu cercei de cireșe-n ureche

Eram pe-atunci un drac cu gesturi de ateu
Și te doream, nebun, în fiecare seară,
Când păsări ciuguleau direct din curcubeu,
Să ne iubim sălbatic în lanuri cu secară
Luminați de lună și de ochi de fiară

Acum când locuiești la margini de trecut
La marginea ta dureroasă am să stau
Mai mult de-o veșnicie picurată-n lut
Și nu vei ști vreodată cât de mult te-am vrut,
Și nu vei ști vreodată că încă te mai vreau...

Nocrich Family se lărgeste pentru Camp Nocrich 2015 - Hai alături de noi!

Saluuut!

Vin cu o ofertă super faină

Pentru cei care nu știu, la Nocrich există un centru cercetășesc. Aici au loc diverse activități și câmpuri (tabere) pe tot parcursul anului (dar mai ales vara) iar în august va fi cel mai mare camp din acest an. Așadar, ca să iasă super avem nevoie de ajutor.

Dacă ai peste 18 ani și vrei să te implici în organizarea acestui eveniment și, totodată, să petreci în stil cercetășesc alături de participanți și voluntari din toate părțile țării și din străinătate, Nocrich Scout Centre te așteaptă cu drag!

Gata oricând!

Apel deschis pentru formarea echipei Nocrich Family 2015 (la unii se numește staff...la noi a evoluat conceptul)

~Camp de Nocrich~ (3-13 august 2015, Nocrich)

Centrul Scout Nocrich lansează un apel deschis pentru formarea echipei care va da viață Campului de Nocrich 2015. Campul va avea loc în perioada 3-13 august la Centrul Scout Nocrich, județul Sibiu, și va include un număr de aproximativ 70 de participanți exploratori și seniori din România, Ungaria, Cehia, Portugalia, Franța, Macedonia, Islanda și Malta.

Locurile deschise sunt la următoarele departamente:

- **programe (3 persoane)** – concepe în detaliu elementele de program ale evenimentului colaborând constant cu partenerii. Caută responsabili pentru a acoperi necesarul fiecărui atelier. Discută cu meșterii și face necesarul de materiale pentru toate părțile programului. În elaborarea programului ține cont de pedagogia specifică exploratorilor/seniorilor.

- **administrativ (3 persoane)** – se asigură de partea de cazare și masă, caută cele mai bune oferte de transport și achiziții materiale pentru întreaga perioadă a proiectului, atât pentru participanți cât și pentru achiziții, achiziționează materialele necesare în funcție de cererea responsabililor de departamente, menține în ordine materialele și urmărește folosirea lor.

- **financiar (1 persoană)** – gestionează documentele financiare, urmărește execuția

bugetară, realizează deconturi conform procedurilor ONCR.

- **imagine și comunicare (3 persoane)** – contribuie la crearea logo-ului evenimentului și a designului pentru materialele promoționale (broșura campului, tricouri, postere, flyere), promovează evenimentul prin comunicate de presă și articole în media și mediul on-line, menține updatat blog-ul și pagina de facebook a centrului scout pe perioada acestuia, ia interviuri participanților, realizează baza de date a campului (foto/video). Își creează echipa de imagine și comunicare formată din participanții la camp.

- **prim ajutor (1 persoană)** – realizează necesarul de materiale pentru acordarea primului ajutor pe perioada campului și acordă primul ajutor în camp.

Membri Nocrich Family vor avea asigurată masa și cazarea pe toată durata campului. Vor primi pachetul standard de materiale a campului (badge, eșarfă, obiect personalizat făcut cu mare drag în atelierul de olarit).

Profilul general al candidatului:

- minim 18 ani impliniți
- mult entuziasm și spirit de echipă
- vorbește engleză la nivel cel puțin mediu
- are simțul umorului și drag să lucreze cu oameni pentru oameni

- este disponibil să lucreze on-line în perioada prealabilă a campului pentru pregătirea acestuia

- creativ și capabil să găsească soluții inovative în condiții diverse cu care cu siguranță nu s-a mai întâlnit

- crede în sintagma că nu există tineri plictisiți, fără spirit de inițiativă sau neimplicați, ci doar programe care nu sunt făcute destul de atractive, nu stimulează destul interes sau nu răspund cu adevărat unor nevoi ale tinerilor și este dispus să facă tot posibilul ca ceea ce face la Nocrich să fie dintre poveștile frumoase și magice despre care tinerii vor povesti mult și bine ce au descoperit și învățat în acea aventură.

- este disponibil să fie prezent la Nocrich în perioada 31 iulie – 13 august

Persoanele interesate să facă parte din echipa Nocrich Family din acest an sunt invitate să se înscrie accesând următorul link: <http://nocrich.scout.ro/.../romana-apel-voluntari-organizare.../>

Tabără de creație la Roșia: sătenii au asigurat mâncarea tinerilor artiști

16 elevi ai Liceului de Artă, un tânăr fotograf din Sibiu și un masterand în grafică din Cluj au luat parte la Tabăra de artă și creație IA MEA (Merităm Educație Artistică), organizată zilele trecute la Roșia.

Din cele 21 de lucrări realizate de tineri în cadrul acestei tabere, cinci vor fi expuse în toamnă la Galeria de Artă Contemporană Galateca din Capitală.

Tabăra a avut drept obiective „colaborarea părților în vederea protejării și promovării patrimoniului cultural imaterial din zona Văii Hârtibaciului” și „realizarea motivației privind activitatea vocațională, în vederea orientării școlare și profesionale pe același traseu vocațional”, arată organizatorii. Aceștia țin să sublinieze modul în care au reacționat sătenii din comuna de pe Valea Hârtibaciului. „Chiar dacă

de Ileana Ciutacu – București – din dorința de a contribui la promovarea IEI prin lucrările unor tineri artiști”, mai arată Corina Popescu.

Tinerii artiști și-au inspirat lucrările din materiale puse la dispoziție de Ilarion Bârsan – redactor șef al Gazetei Hârtibaciului, de Eugen Vaida și Muzeul Interetnic al Văii Hârtibaciului din Alțâna, precum și de profesoara Marcela Rus.

inițial am primit promisiuni de ajutor pentru hrană, am fost lăsați baltă. În această situație am apelat la membrii comunității locale. Spre marea mea surprindere, oamenii au răspuns la cererea mea și astfel, în fiecare zi, mâncarea a fost asigurată de către săteni. Împreună cu câteva colege am reușit să asigurăm prânzul pentru trei zile. Pâinea pentru fiecare masă a fost oferită de domnul primar Aldea Valentin”, povestește Corina Popescu, profesoară în Roșia și organizatoare a evenimentelor din comună.

„Tinerii au fost cazați la tabăra din Nucet prin bunăvoința Asociației Europenei Thalheim Roumanien.

Materialele de lucru au fost sponsorizate

Tabăra de creație a avut loc în cadrul evenimentelor dedicate Zilei Iei, la Roșia, organizatori fiind Asociația Europeană Thalheim Roumanien și IA Roșia, Sibiu.

„Au participat 16 artiști, elevi ai Liceului de Artă Sibiu (Postolachi Ana, Muntean Andreea, Hârșan Ovidiu-Lucian, Brujan Tudor, Stoian Andrei, Măcsim Edera, Curecheriu Raluca, Coman Andrei, Dorca Ariane, Radu Lavinia, Helju Andreea, Radu Anghel, Stăvar Adnana, Daria Ilovan), un masterand în grafică a UAD Cluj (Stoian Alexandra) și un tânăr fotograf din Sibiu (Fodor Sergiu)”, **comunicat IA Roșia**

Traian Deleanu

COLEGIUL DE REDACȚIE AGNITA

Colectiv de redacție: Ilarion Bârsan, Mircea Drăgan, Marius Halmaghi, Bogdan Albu, Cătălin Varga, Ioan Vulcan-Agnițeanul

Tipar: Tipo Trib Sibiu
EDITURA ETAPE SIBIU
ISSN 2066-8708

Str. P-ța Republicii nr. 19,
Tel.: 0736 621 035
www.gazetahartibaciului.ro
e-mail: barsan.avh@gmail.com
orele 8⁰⁰ - 15⁰⁰